Stuk **192** (2004-2005) – Nr. 4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

22 maart 2005

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw

VERSLAG

namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitgebracht door de heer Erik Matthijs

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Wim Van Dijck, Frans Wymeersch;

mevrouw Hilde Crevits, de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege;

de heer Karlos Callens, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Patrick Lachaert;

de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Katleen Martens, de heer Felix Strackx, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer John Vrancken;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Frans Peeters, Jan Verfaillie;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Dominique Guns, de heer Paul Wille;

de heren Herman Lauwers, Jacky Maes, Ludo Sannen.

Toegevoegde leden:

de heer Rudi Daems;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:
192 (2004-2005)
- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Verslag namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
- Nr. 3: Amendementen

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de minister 4
2. Algemene bespreking 5
3. Artikelsgewijze bespreking 5
4. Eindstemming 15

Tekst aangenomen door de commissie 16

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak op 3, 10 en 17 maart 2005 het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw.

Het hoofdstuk III Landbouw werd reeds op 24 februari 2005 door de commissie naar de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid verwezen. De subcommissie behandelde het hoofdstuk Landbouw op 1 maart 2005. Mevrouw Tinne Rombouts brengt daarover verslag uit in *Parl. St.* Vl. Parl. 2004-05, nr. 192/2.

1. TOELICHTING DOOR DE MINISTER

De heer *Kris Peeters*, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, geeft een toelichting bij het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw. Het ontwerp van decreet handelt over vijf thema's voor wat betreft het beleidsdomein leefmilieu.

Milieueffect- en veiligheidsrapportage (MER/VR)

In het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage werd een regeling vastgelegd voor de erkenning van MER-coördinatoren en van deskundigen voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten. Hierbij werd ook een overgangsregeling inzake de erkenning van MER- en VR-deskundigen vastgesteld. Vermits het uitvoeringsbesluit voor de erkenning van MER-coördinatoren en van deskundigen voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten nog niet werd goedgekeurd, is een verlenging van de overgangstermijn noodzakelijk. De inwerkingtreding wordt nu gekoppeld aan de goedkeuring van het uitvoeringsbesluit.

Mestdecreet

In voorbereiding van het opstellen van een nieuw mestactieplan is het nodig om eerst de problematiek van de niet-bestaande veeteeltinrichtingen en een knelpunt ingevolge de toepassing van de regeling voor het verval van milieuvergunningen op te lossen, zodat een rechtszekere toestand gecreëerd wordt voor de veeteeltsector. Er is door deze maatregelen geen stijging van de vergunde mestproductie in Vlaanderen.

De definitie van bestaande veeteeltinrichting wordt gewijzigd. Veeteeltinrichtingen die sinds aanslagjaar 2000 regelmatig aangifte hebben gedaan bij de Mestbank en die een milieuvergunning hebben die werd verleend voor 1 januari 2000, worden vanaf 1 januari 2004 als bestaande veeteeltinrichting beschouwd. Deze wijziging moet ook toelaten om een aantal bedrijven een nutriëntenhalte toe te kennen. Het principe van de zogenaamde stand-still van de vergunde productie op inrichtingsniveau wordt hiermee behouden, maar talrijke bonafide bedrijven wordt bestaanszekerheid voor de toekomst geboden.

Het knelpunt van het verval van de milieuvergunning wegens verplaatsing van dieren binnen eenzelfde veeteeltinrichting zonder daarvan melding te doen, wordt opgelost door een regularisatie toe te laten. Ook hierbij wordt het principe van standstill van de vergunde mestproductie behouden, vermits de regularisatie beperkt wordt tot de in de oorspronkelijke milieuvergunning vergunde mestproductie.

Bosdecreet

De bosgroepen vormen volgens de minister een belangrijk instrument voor de bescherming van de bossen en voor de verbetering van het bosbeheer. Op dit ogenblik kunnen alleen boseigenaars toetreden tot een bosgroep. Vermits voor bosgroepen de concrete beheerders relevant zijn en een beheerder niet altijd beschikt over alle zakelijke of persoonlijke rechten op een bos, is het aangewezen alle bosbeheerders te laten toetreden tot een bosgroep.

Een tweede wijziging van het bosdecreet heeft betrekking op het harmoniseren van de procedure voor de goedkeuring van beheerplannen voor domeinbossen en andere openbare bossen.

Ten derde wordt, op vraag van de federale minister van Justitie, niet langer verplicht een beroep gedaan op een magistraat als voorzitter van de beroepscommissie voor de goedkeuring van bosbeheerplannen.

Een laatste wijziging van het bosdecreet heeft betrekking op het vastleggen van een procedure en beoordelingscriteria voor de aanvragen door openbare besturen tot vervreemding van een openbaar bos. Het is de bedoeling om de kernpunten van de interne richtlijnen via een besluit van de Vlaamse Regering vast te leggen.

Afvalstoffendecreet

Er wordt in een decretale rechtsgrond voorzien voor de subsidiëring van preventie- en eco-efficiëntiestimulerende programma's. Tot op heden gebeurde dit jaarlijks in de begrotingsdecreten.

Het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 wordt in overeenstemming gebracht met de Europese wetgeving wat betreft de begrippen beheren, verwijderen en nuttig toepassen.

Inzake milieuheffingen wordt een specifieke heffing op het meeverbranden van afvalstoffen ingevoerd. Meeverbranden wordt als een nuttige toepassing van afvalstoffen beschouwd, waarbij afvalstoffen primaire brandstoffen vervangen. Een beperkte heffing is echter verantwoord omdat de gebruikte afvalstoffen definitief vernietigd worden. Het is wel duidelijk dat de heffing niet van toepassing is voor afvalstoffen die primaire grondstoffen vervangen in het productieproces.

De middelen van het Bodembeschermingsfonds, opgericht door het programmadecreet van 19 december 2003, worden ook beschikbaar gesteld voor de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen. Dit is volgens de minister logisch omdat het Bodembeschermingsfonds ook gevoed wordt met gelden die teruggevorderd worden in het kader van uitgevoerde ambtshalve verwijderingen.

Afvalwater

Een laatste hoofdstuk heeft betrekking op het stellen van een gewestwaarborg ten beloop van de uitstaande langetermijnkredieten van de NV Aquafin ter vervanging van de bestaande affectatieovereenkomst waarin deze waarborg impliciet opgenomen was. Dit is noodzakelijk ten gevolge van de reorganisatie van de watersector die in het programmadecreet van 24 december 2004 werd goedgekeurd.

2. ALGEMENE BESPREKING

Er worden geen opmerkingen gemaakt in de algemene bespreking van dit ontwerp van decreet dat diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw bevat. De opmerkingen van de leden bij de diverse hoofdstukken worden in de artikelsgewijze bespreking weergegeven.

3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De ingediende amendementen zijn opgenomen in *Parl. St.* Vl. Parl. 2004-05, nr. 192/3.

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Artikel 2

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK III

Landbouw

Artikel 3

Het hoofdstuk III Landbouw werd besproken in de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Mevrouw Tinne Rombouts verwijst naar het schriftelijke verslag van die bespreking (*Parl. St.* Vl. Parl. 2004-05, nr. 192/2).

Het artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Mestdecreet

Artikel 4

De heer *Frans Wymeersch* stelt vast dat de nieuwe regeling tegemoet wil komen aan het knelpunt van de zogenaamde niet-bestaande inrichtingen bij het toekennen van de nutriëntenhalte. In de memorie van toelichting wordt duidelijk vermeld dat niet voor alle bedrijven de problemen daarmee opgelost zijn. Daarbij wordt verwezen naar de inrichtingen die geen of een beperkte milieuvergunning gekregen of gevraagd hebben en dus meerdere jaren in de illegaliteit produceerden. Kan de minister, desnoods schriftelijk, meer informatie verschaffen aan de commissie over het aantal bedrijven dat in deze situatie verkeert?

De *voorzitter* stelt voor dat de minister deze informatie later ter beschikking stelt.

Amendement nr. 1 van de heren Erik Matthijs, Bart Martens en Karlos Callens strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 2, 7°, e), de woorden "1 januari 2004" te vervangen door "1 januari 2003".

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat het amendement van belang is voor de veeteeltinrichtingen die door de nieuwe regeling in artikel 4 als bestaande worden beschouwd. De nieuwe, verruimde definitie betekent echter niet dat alle problemen van deze bedrijven zijn opgelost. Zo moet nog een nutriëntenhalte worden toegekend aan de nieuwe groep bestaande inrichtingen (zie amendement nr. 6). Een ander probleem betreft de verschuldigde heffingen. Deze bedrijven werden in het verleden reeds voldoende gesanctioneerd omdat ze de zogenaamde superheffing voor 2002 moesten betalen (heffing voor productie boven de nutriëntenhalte). Door ze als bestaande te beschouwen vanaf 1 januari 2003 moeten deze inrichtingen vanaf die datum de superheffing niet betalen.

De heer *Patrick Lachaert* voegt eraan toe dat artikel 4 een soort 'regularisatie' betekent van de bedrijven die in het verleden niet altijd correct aangifte hebben gedaan, en die dus administratief nalatig zijn geweest. Door de verruimde definitie krijgen deze bedrijven rechtszekerheid voor de toekomst op voorwaarde dat ze sinds het aanslagjaar 2000 regelmatig aangifte hebben gedaan en over een milieuvergunning beschikken die werd verleend voor 1 januari 2000. Deze bedrijven moesten ook de superheffing voor 2002 en 2003 betalen. Door het voorgestelde amendement valt de superheffing voor 2003 weg, de superheffing voor 2002 moet echter worden betaald.

Na een opmerking van de heer *Frans Wymeersch* over mogelijke discriminatie wordt verduidelijkt dat alle betrokken bedrijven de heffing voor 2002 moeten betalen in zoverre dat nog niet is gebeurd. Vanaf 1 januari 2003 worden de inrichtingen die aan de voorwaarden voldoen als bestaande beschouwd.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Amendement nr. 2 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Bart Martens, Karlos Callens en Mark Demesmaeker strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 2, 7°, een f) toe te voegen, die luidt als volgt: "f) ofwel, een definitieve milieuvergunning is toegekend voor het houden van uitsluitend paarden en/of pony's op basis van artikel 33ter, §4, eerste lid.".

De heer *Karlos Callens* stelt dat het voorliggende ontwerp van decreet een positieve oplossing tracht te bieden aan enkele problemen van rechtsonzekerheid bij de uitvoering van het mestdecreet. Dergelijke operatie roept echter dikwijls nieuwe vragen en problemen op. De SERV merkte in zijn advies van 28 januari 2005 op dat paardenhouderijen die op basis van artikel 33ter, §4, eerste lid, derde gedachtestreepje, alsnog een milieuvergunning hebben bekomen, niet als bestaande veeteeltinrichting worden beschouwd. Deze opmerking is volgens de indieners van het amendement terecht.

De bedoelde inrichtingen hebben een milieuvergunning en een nutriëntenhalte, zodat ze de uitbating verder kunnen zetten. Om echter een verandering of een hernieuwing van de milieuvergunning te kunnen aanvragen, vereist de huidige wetgeving op basis van artikel 33ter, §1, van het mestdecreet dat de inrichting als 'bestaande' wordt beschouwd. Daarom wordt de limitatieve lijst van 'bestaande veeteeltinrichtingen' zoals opgesomd in artikel 2, 7°, van het mestdecreet door dit amendement aangevuld met een bijkomende f).

Het amendement vereist daardoor ook een aanpassing van de inleidende zin van artikel 4.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het gewijzigde artikel 4 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Nieuwe artikelen 4bis en volgende

Amendement nr. 3 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Bart Martens en Karlos Callens strekt ertoe een nieuw artikel 4bis in te voegen, dat wijzigingen aanbrengt in artikel 13bis, §1, tweede lid, van mestdecreet. In 13bis, §1, tweede lid, 1°, worden de woorden "31 december 2002" vervangen door "31 december 2005". In 2° worden de woorden "1 januari 2003" vervangen door "1 januari 2006".

De heer *Bart Martens* licht toe dat dit amendement en het volgende amendement van dezelfde indieners in een overgangsregeling voorzien voor het nitraatresidu. De hoeveelheid nutriënten die per jaar op cultuurgrond mag opgebracht worden, moet zodanig beperkt worden dat de uitspoeling naar grond- en oppervlaktewater kleiner blijft dan 50 mg nitraat per liter. Het artikel 13bis beoogde een stapsgewijze realisatie van de beperkingen. Tot 31 december 2002 werd een forfaitaire norm opgelegd met een waarde van 90kg N/ha. Vanaf 1 januari 2003 zou een nieuwe grenswaarde gelden die door de Vlaamse Regering moest worden vastgesteld op basis van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek. De nieuwe normen werden echter nooit vastgesteld, waardoor er een juridisch vacuüm is. Er is dus geen wettelijke nitraatresidunorm die als basis voor de controle van de landbouwers kan worden gehanteerd. Maar er is ook geen norm die als criterium kan gelden voor vergoedingen aan landbouwers met cultuurgronden in de kwetsbare gebieden die beter presteren dan deze norm, dit in het kader van de beheersovereenkomsten water. Het amendement strekt ertoe de vervallen norm van 90 kg N/ha nog te verlengen tot einde 2005. De afspraak is wel dat vanaf 1 januari 2006 op basis van wetenschappelijk onderzoek nieuwe normen worden ingevoerd die worden gedifferentieerd naargelang bodemtype en teelt. Op die manier is er terug een wettelijke basis voor controle en voor financiële stimuli in het kader van de beheersovereenkomsten.

Mevrouw *Tinne Rombouts* bevestigt dat het om een soort overgangsmaatregel gaat die een uitbetaling van de vergoedingen in het kader van de beheersovereenkomsten mogelijk maakt. In het kader van het aangekondigde nieuwe mestactieplan moet worden bekeken of en hoe de norm kan worden ingevuld.

Amendement nr. 4 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel in te voegen dat wijzigingen aanbrengt aan artikel 20bis van het mestdecreet. In artikel 20bis, §4, 3°, c), worden de woorden "31 december 2002" vervangen door "31 december 2005". In ii) wordt "1 januari 2003" vervangen door "1 januari 2006". Deze aanpassing van het artikel over het nutriëntenbalansstelsel is een logisch gevolg van het vorige amendement.

De amendementen nrs. 3 en 4 worden aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit de artikelen 5 en 6.

Amendement nr. 5 van de dames Tinne Rombouts en Stern Demeulenaere en de heren Bart Martens en Mark Demesmaeker strekt er eveneens toe een nieuw artikel 4bis in te voegen, dat luidt als volgt: "In artikel 27bis van hetzelfde decreet worden de woorden "de in artikel 25, §§2, 3, 4 en 5 bedoelde geldboeten" vervangen door de woorden "de in artikel 25, §§2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11 en 12 bedoelde geldboeten".

In de paragrafen 2, 3, 4 en 5 van artikel 25 werden administratieve geldboeten opgenomen voor het niet oordeelkundig aanwenden van nutriënten op cultuurgronden, voor het niet naleven van de aangifteplicht, voor het niet afzetten van de mestoverschotten en voor het overtreden van de bemestingsnormen. In artikel 27bis werd bepaald dat hij die een administratieve geldboete kreeg de ambtenaar per aangetekend schrijven kon verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de in artikel 25, §§2, 3, 4 en 5 bedoelde geldboeten. In latere decreetteksten werden in de paragrafen 8, 9, 10, 11 en 12 van artikel 25 van het mestdecreet administratieve geldboeten vastgesteld voor gebrekkige mestafzet, het niet bijhouden van het register, het niet tijdig overmaken van mestafzetdocumenten, het gebrekkig bijhouden van de balansen en het niet naleven van de verplichting om bepaalde documenten bij te hebben

bij bepaalde transporten. Daarbij werd vergeten artikel 27bis aan te passen zodat voor deze geldboeten geen kwijtschelding, vermindering of uitstel kon gevraagd worden. Door dit amendement wordt deze mogelijkheid wel gegeven.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 7.

Amendement nr. 6 voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts en de heren Bart Martens en Patrick Lachaert strekt er eveneens toe een nieuw artikel in te voegen na artikel 4. Door het voorgestelde nieuwe artikel wordt een §11 toegevoegd aan artikel 33bis van mestdecreet, die luidt als volgt:

"§11. In geval een veeteeltinrichting enkel en alleen op grond van artikel 2, 7°, e), voldoet aan de definitie van bestaande veeteeltinrichting, wordt een P_20_5-nutriëntenhalte en een N-nutriëntenhalte toegekend, die als volgt bepaald worden: de mestproductie berekend op basis van 85% van de aangifte bij de Mestbank van het aanslagjaar 2001. Het gedeelte van de toegekende nutriëntenhalte dat betrekking heeft op de vergunningsplichtige dieren kan evenwel de, op basis van de milieuvergunning vastgelegde, vergunde mestproductie niet overschrijden. De nutriëntenhalte wordt door de Mestbank berekend en ambtshalve toegekend op voorlegging door de vergunninghouder van de toegekende milieuvergunning. Deze berekende nutrientenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf de datum zoals vastgesteld in artikel 2, 7°, e).".

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat door deze paragraaf een procedure wordt bepaald die moet toelaten een nutriëntenhalte toe te kennen aan de nieuwe groep bestaande inrichtingen (zie het bij artikel 4 voorgestelde nieuwe artikel 2, 7°, e), van het mestdecreet). Er wordt getracht om deze nieuwe paragraaf 11 van artikel 33bis van het mestdecreet zo nauw mogelijk te laten aansluiten bij de bestaande §10 van hetzelfde artikel. Dit om te vermijden dat de nieuwe groep van bestaande inrichtingen bevoordeeld zou worden ten aanzien van reeds bestaande veeteeltinrichtingen.

De heer *Frans Wymeersch* laat opmerken dat het indienen van dit amendement en de vorige amendementen in eerste instantie aantoont dat het ontwerp van decreet onvolkomen was toen het werd ingediend bij het Vlaams Parlement. Anderzijds tonen de gevolgde werkwijze en de ingediende amendementen eveneens aan dat het mestdecreet zowel procedureel als tekstueel onvoldoende doorzichtig is. Het lid verwijst naar eerdere pleidooien: het aangekondigde nieuwe mestdecreet moet niet alleen leesbaar zijn voor de volksvertegenwoordigers maar ook voor degenen die het op het terrein moeten uitvoeren. Vlaams Belang kan deze amendementen wel steunen als overgangsmaatregel.

De heer *Patrick Lachaert* repliceert dat een dergelijk ontwerp van decreet dat diverse bepalingen bevat altijd nieuwe voorstellen losmaakt bij de personen en instanties die in de sector werkzaam zijn. Dit eerder technische amendement vervolledigt de voorgestelde regeling voor de zogenaamde niet-bestaande inrichtingen. De voorzitter bevestigt verder de uitdaging om een meer transparant en leesbaar mestdecreet op te stellen. Minister *Kris Peeters* zegt het logisch te vinden dat het ontwerp van decreet verder kan worden verbeterd en aangevuld.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 8.

Artikel 5

Dit artikel wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 9.

HOOFDSTUK V

Bosdecreet

Artikelen 6 tot 9

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden deze artikelen vernummerd in artikelen 10 tot 13.

HOOFDSTUK Vbis (nieuw)

Natuurbehoud

Artikelen 9bis tot 9quater (nieuw)

Amendement nr. 7 voorgesteld door mevrouw Hilde Crevits en de heren Karlos Callens, Bart Martens en Mark Demesmaeker strekt ertoe een nieuw hoofdstuk Vbis – Natuurbehoud, in te voegen, bestaande uit drie artikelen.

Het voorgestelde artikel 9bis wijzigt artikel 29, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Tussen het woord "kunnen" en de woorden "naast de maatregelen", worden de woorden "in de natuurverbindingsgebieden" ingevoegd.

Mevrouw *Hilde Crevits* stelt dat daarmee wordt verduidelijkt dat artikel 29 van het decreet natuurbehoud enkel betrekking heeft op de natuurverbindingsgebieden. Bij de vervanging van het artikel 29, §1, bij decreet van 19 juli 2002, werden per vergissing deze woorden weggelaten.

Het voorgestelde artikel 9ter strekt ertoe in artikel 36bis, §6, eerste lid, van het decreet natuurbehoud de woorden "60 dagen" te vervangen door "150 dagen".

Volgens mevrouw Crevits wordt daarmee een fout rechtgezet in de tekst van het artikel. De termijn van 60 dagen waarover de Vlaamse Regering beschikt voor de definitieve vaststelling van de gebieden die in aanmerking komen als speciale beschermingszone, mag geen aanvang nemen bij het einde van het openbaar onderzoek, maar moet ingaan na het verstrijken van de in §5 bedoelde termijn van 90 dagen.

Het voorgestelde artikel 9quater strekt ertoe in artikel 36bis, §15, tweede lid, van het decreet natuurbehoud de woorden "en 70" te vervangen door ", 70 en 71". Ook dit amendement betreft het rechtzetten van een vergissing.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit hoofdstuk VI, bestaande uit de artikelen 14 tot 16.

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikelen 9bis en 9ter (nieuw)

Amendementen nrs. 8 en 9 van de dames Stern Demeulenaere en Hilde Crevits en de heren Bart Martens en Mark Demesmaeker strekken ertoe twee nieuwe artikelen in het hoofdstuk VI – Afvalstoffen, in te voegen. Het voorgestelde artikel 9bis bepaalt dat artikel 2bis van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt opgeheven.

Mevrouw *Hilde Crevits* stelt dat artikel 2bis, ingevoegd bij het decreet van 2 april 2004, een aantal criteria vastlegt om te bepalen of een stof of voorwerp al dan niet als een afvalstof moet worden beschouwd. Een arrest van het Europees Hof van Justitie van 11 november 2004 bepaalt echter dat de redenering van bijproduct niet kan gebruikt worden voor residuen van consumptiegoederen. Een bijproduct kan alleen ontstaan als residu in een productieproces. Ook de notie van kleine herstelling of eenvoudige behandeling in artikel 2bis is tegenstrijdig met de bepalingen van het arrest, voor zover het om consumptiegoederen gaat.

Om mogelijke problemen of veroordelingen door het Europees Hof van Justitie te vermijden wordt artikel 2bis opgeheven. In de praktijk betekent dit dat teruggekeerd wordt naar de toestand van voor de invoering van artikel 2bis, waarbij een beslissingsboom gebaseerd op de Europese rechtspraak werd gebruikt om te bepalen of een stof of voorwerp een afvalstof is.

Om geen juridisch vacuüm te creëren wordt er in het voorgestelde artikel 9ter in een overgangsregeling voorzien voor de vragen en beroepen waarover nog geen uitspraak is gedaan. De voorgestelde tekst luidt als volgt: "Over alle vragen en beroepen, ingediend overeenkomstig artikel 2bis van hetzelfde decreet, doet de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, een uitspraak binnen de dertig dagen na de inwerkingtreding van dit artikel. De beslissing van de minister wordt per aangetekend schrijven aan de aanvrager of beroeper en de OVAM betekend.".

De heer *Rudi Daems* heeft bedenkingen bij de snelle opheffing van artikel 2bis, dat werd ingevoegd bij het decreet van 2 april 2004. Het artikel was zelfs nog niet helemaal in werking getreden want de Vlaamse Regering moest nog een commissie oprichten waar de aanvragers beroep konden aantekenen tegen beslissingen op basis van dit artikel. Het artikel wordt nu snel afgevoerd waarbij wordt verwezen naar een arrest van het Europees Hof van Justitie.

Volgens het lid had het artikel 2bis tot doel een transparant systeem in te voeren om te beoordelen of een stof of een voorwerp al dan niet een afvalstof is. Daarbij was dus ook voorzien in een beroepsprocedure tegen de genomen beslissing. Voorheen was er een eenvoudige procedure waarbij op ad-hocbasis werd beoordeeld of een stof of een voorwerp een afvalstof is. Met het amendement wordt naar deze situatie teruggekeerd. Dit is volgens het lid geen voorbeeld van een efficiënt, coherent en overlegd milieubeleid.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* begrijpt dat er juridische verwikkelingen zijn ingevolge het arrest van het Europees Hof van Justitie, maar daar tegenover staat dat artikel 2bis wel duidelijkheid creëerde over wat een afvalstof is en wat niet. Duidelijkheid is van belang in deze en de opheffing van het artikel laat opnieuw ruimte voor een subjectieve beoordeling.

Het is voor het lid ook niet duidelijk of één arrest in een concreet dossier nu aanleiding moet geven tot het opheffen van deze algemene definitie. Daarom zal Vlaams Belang zich onthouden bij de stemming over deze amendementen.

Mevrouw *Hilde Crevits* repliceert dat het artikel wordt opgeheven om mogelijke problemen of veroordelingen door het Europees Hof van Justitie te vermijden. Indien het artikel niet zou worden opgeheven, bestaat het risico dat het Vlaamse Gewest voortdurend zijn definitie moet aanpassen aan de hogere rechtspraak. Het gaat inderdaad om één arrest maar de gevolgen zijn vergaand.

De opheffing heeft volgens het lid tot gevolg dat wordt teruggekeerd naar de toestand van voor de invoering van artikel 2bis, waarbij de OVAM een beslissingsboom gebruikt om te bepalen of een stof of voorwerp een afvalstof is. De beslissingsboom is gebaseerd op de hogere rechtspraak; het gaat dus niet om een louter subjectieve beoordeling.

Amendementen nrs. 8 en 9 worden aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit de artikelen 17 en 18.

Artikelen 10 tot 15

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden deze artikelen vernummerd in artikelen 19 tot 24.

Artikel 16

Meeverbranden van afvalstoffen

De heer *Rudi Daems* stelt dat het merendeel van de bepalingen in het verzameldecreet eerder technisch van aard zijn. Dit geldt volgens het lid echter niet voor de bepalingen van het hoofdstuk Afvalstoffen die betrekking hebben op de milieuheffingen. Het ontwerp van decreet voert een heffing in op het meeverbranden van afvalstoffen. De fractie van het lid is niet gekant tegen deze maatregel. Gelijkaardige bepalingen waren overigens opgenomen in het ontwerp van decreet dat op het einde van de vorige legislatuur werd ingediend, maar niet kon worden afgehandeld (*Parl. St.* Vl. Parl. 2003-04, nr. 2248/1).

Het lid laat opmerken dat niet alleen de cementindustrie, die een schrijven richtte aan alle commissieleden, maar ook de MiNa-Raad en de SERV bekommerd zijn over het ontbreken van een visie op de aanpak van afvalstoffen en het meeverbranden ervan. De SERV laat opmerken dat geen informatie voorhanden is over de mate waarin de maatregel de verhouding verandert tussen de heffing op storten en de heffing op meeverbranden en over de invloed daarvan op de afvalbeheershiërarchie. Wat zijn de effecten op de afvalstromen en op de aanwending ervan? De MiNa-Raad ziet het in een breder perspectief en vraagt zich niet alleen af wat het effect is op de ladder van Lansink, maar ook op de totale milieudruk van de afvalverwerking en

de algemene beleidsdoelstellingen van het afvalbeleid.

De heer Daems vindt het daarom vreemd dat dit artikel opduikt in het verzameldecreet, terwijl op het einde van de vorige legislatuur een meer uitgebreide bijsturing van de afvalheffingen was opgenomen in het reeds vermelde ontwerp van decreet. Daarin zat onder meer een verminderd tarief vervat voor het verbranden van afvalstoffen met energierecuperatie en een verhoging van de heffing voor verbranding zonder energierecuperatie. De heffing op verbranding werd afhankelijk gemaakt van het nuttig toepassen van de bodemassen. Een geleidelijke afbouw van de verminderde heffingstarieven moest het juridische achterpoortje van de recyclageresidu's sluiten. Er werd ook een verminderd heffingstarief voorgesteld voor de afvalverbrandingsinstallaties die het residu verwerken van de mechanisch-biologische scheidingsinstallaties. Het lid herinnert aan eerdere discussies waarin hij ervoor pleitte dat de minister het debat over alternatieve verwerkingsinstallaties mee zou sturen. De opgesomde maatregelen zijn een voorbeeld van hoe de vorige regering het wilde aanpakken.

Waarom moet nu enkel die ene heffing op het meeverbranden van afvalstoffen dringend worden geregeld? De heer Daems heeft de indruk dat het een soort compensatiemaatregel is voor bepaalde verbrandingsinstallaties die de geplande stromen aan hoogcalorisch afval afkomstig van de alternatieve verwerkingsinstallaties aan zich voorbij zien gaan. Wat is er gebeurd met de andere maatregelen die tijdens de vorige legislatuur in het ontwerp van decreet waren opgenomen? Het lid pleit er niet voor alle bepalingen terug op te vissen, maar het ontwerp bevatte interessante voorstellen. Er werd bijvoorbeeld ook een nultarief voorgesteld voor het verwerken van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties door de OVAM.

Minister *Kris Peeters* laat opmerken dat de cementindustrie de invoering van de heffing op meeverbranden van afvalstoffen bestrijdt en daarbij dezelfde argumenten hanteert als de heer Daems.

De heer *Rudi Daems* herhaalt dat hij niet tegen de heffing gekant is, maar vraagt waarom enkel deze geïsoleerde maatregel wordt genomen. Welke visie schuilt er achter de heffing op meeverbranden? Waarom worden niet meer sturende maatregelen in het ontwerp opgenomen?

De *minister* verwijst verder naar de memorie van toelichting, die vermeldt dat de in het ontwerp van decreet voorgestelde wijziging ook het gevolg is van de omzetting van de Europese richtlijn inzake het verbranden van afvalstoffen (2000/76/EG). De richtlijn maakt een duidelijk onderscheid tussen verbranden en meeverbranden van afvalstoffen. Het onderscheid is ook vastgelegd in definities die naar aanleiding van de omzetting van de richtlijn in titel II van het Vlarem zijn ingevoerd. De administratie van de minister heeft ook voorgesteld om in eerste instantie deze maatregelen te nemen om de omzetting op die manier te vervolledigen.

De minister verwijst ook naar eerdere discussies in de commissie over het afvalstoffenbeleid en de installaties voor alternatieve verwerking, waarvan de vooropgestelde capaciteit niet wordt bereikt. De diensten van de minister gaan na of in het kader van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 bijkomende maatregelen noodzakelijk zijn. Het uitvoeringsplan 2008-2012 zal eveneens doelstellingen ter zake moeten bevatten. Dat intussen 120.000 ton bedrijfsafval door de cementindustrie kan worden verwerkt, is geen volledige oplossing voor het probleem, dat erkent de minister, maar andere maatregelen worden bestudeerd.

De heer *Patrick Lachaert* vraagt aandacht voor het feit dat de Waalse cementindustrie niet onderworpen is aan dezelfde strenge milieuvoorwaarden als de verbrandingsinstallaties in het Vlaamse Gewest. De door Vlarem opgelegde rookgaszuivering vergt belangrijke investeringen en dat leidt tot klachten over een ongelijke behandeling van bedrijven. Het principe van de heffing op meeverbranden werd ook in de vorige legislatuur al goedgekeurd en helpt mee de afvalstromen te sturen.

De heer *Bart Martens* sluit zich hierbij aan. De cementbedrijven zelf zien het meeverbranden van afvalstoffen wel als een vorm van nuttige toepassing, maar in de praktijk zijn de meeste cementovens niet met een adequate rookgasreiniging uitgerust, wat wel het geval is voor de gespecialiseerde verbrandingsovens in Vlaanderen. Het gevolg is dat het bijstoken met afval leidt tot een verhoogde transfer van vervuilende stoffen naar de omgeving, bijvoorbeeld van vluchtige zware metalen zoals

kwik. Dit wordt bevestigd door een studie van het Europese Milieubureau over ecologische dumping in de vorm van energierecuperatie. Volgens het lid is dit een voldoende argument om de heffing op meeverbranden dringend in te voeren. De heffing kan ook een stimulans zijn voor het verder sorteren en recycleren van hoogcalorische reststromen, zoals bijvoorbeeld tapijtafval. Nieuwe recyclagetechnieken kunnen zich niet ontwikkelen zolang de goedkope optie van verbranding in de cementindustrie overeind blijft.

Wat de andere voorgestelde wijzigingen in het heffingensysteem betreft, verwijst de heer Martens naar de evaluatiestudie die door de OVAM wordt uitgevoerd. Het lid stelt voor de resultaten daarvan af te wachten vooraleer de afvalheffingen verder bij te sturen. De heffing op meeverbranden is echter urgent.

Houtafval

Amendement nr. 10 van de heer Erik Matthijs, mevrouw Stern Demeulenaere en de heren Bart Martens en Mark Demesmaeker strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van 29° een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt: "Voor het meeverbranden van houtafval in een daartoe vergunde inrichting is geen heffing verschuldigd;".

Mevrouw *Stern Demeulenaere* licht toe dat artikel 47, §2, 28°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen nu reeds bepaalt dat er geen heffing verschuldigd is voor het verbranden van onbehandeld houtafval, van daarmee vergelijkbaar houtafval en van niet-gevaarlijk behandeld houtafval in een daartoe vergunde oven. Naar analogie van deze bepaling is het aangewezen om ook voor het meeverbranden van houtafval een vergelijkbare uitzondering in te voeren.

De heer *Rudi Daems* stelt dat het ook hier om meer dan een technische aanpassing gaat. Uit metingen van de voorbije jaren in de omgeving van houtverbrandingsinstallaties blijkt dat er een probleem is met de uitstoot omdat deze inrichtingen meestal slechts over een beperkte rookgaszuivering beschikken. Dat blijkt ook uit het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen, dat de installaties erkent als een belangrijke bron van dioxine-depositie.

Het lid heeft verder dezelfde opmerkingen bij dit amendement dan bij de algemene regeling in artikel 16. Welke visie van de meerderheid ligt aan de basis van deze maatregel? Waarom een uitzondering voor houtafval op het ogenblik dat een perfect verdedigbare heffing voor meeverbranden wordt ingevoerd? Waarom wel een uitzondering voor houtafval en geen verminderd tarief voor afval van scheidings- en vergistingsinstallaties? De heer Daems vraagt een duidelijk kader om deze maatregelen te plaatsen. Zoniet ontstaat de indruk dat Febelhout, de federatie van de hout- en meubelindustrie, in deze regeerperiode grote invloed kan uitoefenen op het afvalbeleid. Na het wegvallen van de aanvaardingsplicht voor houtafval, wordt nu immers ook een nulheffing ingevoerd voor het meeverbranden van gevaarlijk houtafval.

De heer *Erik Matthijs* verduidelijkt dat het meeverbranden alleen mogelijk is in een daartoe vergunde installatie. Voor gevaarlijk houtafval zijn enkel installaties uitgerust met een voldoende rookgaszuivering vergund. De bedoeling is dat gevaarlijke houtafvalstoffen naar daartoe uitgeruste meeverbrandingsinstallaties gaan om te vermijden dat ze in de materiaalrecyclage terechtkomen. De voorgestelde bepaling laat duidelijk toe een onderscheid te maken tussen ongevaarlijk en gevaarlijk (behandeld) houtafval.

De *minister* bevestigt dat houtafval enkel kan worden verbrand in daartoe vergunde inrichtingen. Dat moet de nodige garanties bieden voor een milieukundig verantwoorde verwerking. Ook de toelichting bij het amendement vermeldt dit uitdrukkelijk.

De heer *Bart Martens* deelt de bekommernis van de heer Daems over de dioxineproblematiek, maar benadrukt dat een installatie waarin behandeld houtafval wordt bijgestookt aan dezelfde uitstootnormen moet voldoen als een verbrandingsinstallatie. De eisen inzake monitoring zijn versoepeld maar niet de emissienormen. In de verantwoording bij het amendement stellen de indieners ook dat ze ervan uitgaan dat het verbranden van verduurzaamd houtafval gebeurt in installaties met een hoog energetisch rendement. Het bijstoken van behandeld houtafval in bijvoorbeeld elektriciteitscentrales wordt in het kader van de Europese richtlijn inzake hernieuwbare energiebronnen als groene stroom beschouwd en komt daardoor in aanmerking voor groenestroomcertificaten. Het zou

van een onsamenhangend beleid getuigen moest de overheid enerzijds dergelijke certificaten uitreiken en anderzijds een heffing invoeren. Dit neemt uiteraard niet weg dat een goede handhaving van de emissienormen noodzakelijk is.

De heer *Patrick Lachaert*, commissievoorzitter, stelt voor om in de commissie terug te komen op deze problematiek wanneer de evaluatiestudie van de OVAM klaar is.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel vernummerd in artikel 25.

Artikelen 17 tot 22

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden deze artikelen vernummerd in artikel 26 tot 31.

Het hoofdstuk VI – Afvalstoffen, wordt in de tekst aangenomen door de commissie vernummerd in hoofdstuk VII.

HOOFDSTUK VII

Afvalwater

Artikel 23

De heer *Wim Van Dijck* heeft vragen bij de waarborg die door dit artikel kan worden gehecht aan leningen van de NV Aquafin. De bepaling is een gevolg van de reorganisatie van de watersector in het programmadecreet dat einde 2004 werd goedgekeurd (*Parl. St*. Vl. Parl. 2004-05, nr. 124/1-22). De bestaande affectatieregeling moet worden vervangen door een expliciete gewestwaarborg. In de memorie van toelichting staat dat een voorafgaande aanmelding bij de Europese Commissie niet nodig is voor deze gewestwaarborg. De Raad van State heeft daar in haar advies van 11 januari 2005 echter een ander standpunt over. Wat indien de Europese Commissie de mening van de Raad van State deelt? Er lopen onderhandelingen met de Europese Commissie over de structuur van Aquafin en de vraag is of de Vlaamse Regering niet een onnodig risico loopt door deze gewestwaarborg niet te melden.

Minister *Kris Peeters* laat opmerken dat het ontworpen artikel enkel de machtiging verleent om een waarborg te hechten aan leningen van Aquafin. Wanneer van die mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, moet dat wel worden gemeld aan de Europese Commissie.

Namens de minister wordt bevestigd dat een decretale machtiging niet moet worden gemeld, aangezien een machtiging geen staatssteun inhoudt. Er is ook discussie met de Europese Commissie over het statuut van de huidige affectatieovereenkomst. Vooraleer uitvoering wordt gegeven aan de ontworpen decretale bepaling zal die met vertegenwoordigers van de Europese Commissie worden besproken. Het Vlaamse Gewest heeft altijd de houding aangenomen dat er geen sprake is van concurrentievervalsing omdat er een vergoeding wordt gevraagd voor de gewestwaarborg. Dit zal verder worden meegenomen in de onderhandelingen, ook met de betrokken financiële instellingen.

De heer *Wim Van Dijck* herhaalt dat de Raad van State een andere mening is toegedaan. De raad stelt dat de Europese Commissie op de hoogte moet worden gebracht van het voornemen om een dergelijke steunmaatregel in te voeren.

Namens *de minister* wordt geantwoord dat de Raad van State geen onderscheid heeft gemaakt tussen de machtiging en het toekennen van een waarborg op zich. De Raad stelt alleen dat het voornemen van het toekennen van een waarborg moet worden gemeld. In deze fase gaat het echter enkel om een machtiging. Of de waarborg moet worden aangemeld, hangt bovendien af van de voorwaarden, onder meer de vergoeding die moet worden betaald voor de waarborg, en daarover wordt nog onderhandeld.

Het artikel wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel vernummerd in artikel 32.

Het hoofdstuk VII – Afvalwater, wordt in de tekst aangenomen door de commissie vernummerd in hoofdstuk VIII.

HOOFDSTUK VIIbis (nieuw)

Drinkwatervoorziening

Artikel 23bis (nieuw)

Amendement nr. 11 van de heren Erik Matthijs, Karlos Callens, Bart Martens en Mark Demesmaeker strekt ertoe een hoofdstuk Drinkwatervoorziening in te voegen, bestaande uit een nieuw artikel dat ertoe strekt artikel 33 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 te vervangen.

De voorgestelde tekst van artikel 33 stelt dat de Vlaamse Regering ertoe wordt gemachtigd om bepaalde grote waterbouwkundige werken te vervreemden aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW), die deze exploiteert op terreinen van het Vlaamse Gewest. Het gaat om het spaarbekken en de installaties voor productie van drinkwater en de inboedel, behorend tot het complex Blankaart I, gelegen op het grondgebied van de gemeenten Diksmuide en Houthulst en de spaarbekkens en de installaties voor productie van drinkwater en de inboedel, behorend tot de complexen Kluizen I en Kluizen II, gelegen op het grondgebied van de gemeente Evergem.

De heer *Karlos Callens* benadrukt dat de exploitatie van deze spaarbekkens steeds gebeurd is door de VMW, die ook zelf instaat voor de financiering van de noodzakelijke investeringen in deze grote waterbouwkundige werken.

De heer *Erik Matthijs* voegt eraan toe dat tot hiertoe door het Vlaamse Gewest een recht van opstal voor deze spaarbekkens werd verleend. Door de voorgestelde bepaling krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid ze te verkopen aan de VMW.

Amendement nr. 11 wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit hoofdstuk IX met het enige artikel 33.

HOOFDSTUK VIIbis (nieuw)

Milieuvergunningen

Artikel 23bis (nieuw)

Amendement nr. 12 voorgesteld door de heren Erik Matthijs, Karlos Callens en Bart Martens strekt ertoe een nieuw hoofdstuk Milieuvergunningen in te voegen, bestaande uit een nieuw artikel dat artikel 19 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wijzigt.

In artikel 19 van het decreet betreffende de milieuvergunning wordt 2° vervangen door een tekst die stelt dat wanneer de inrichting door een andere exploitant wordt overgenomen, de overname voorafmoet worden gemeld aan de overheid die op het tijdstip van de melding overeenkomstig de aard en de klasse in eerste aanleg bevoegd is voor de overgenomen inrichting.

De heer *Erik Matthijs* verduidelijkt dat het gaat om de onderlinge afstemming van de bepalingen inzake de overname van inrichtingen in artikel 19 van het decreet betreffende de milieuvergunning en in artikel 42 van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I). De verbetering van de afstemming betreft de melding van de overname van een inrichting aan de bevoegde overheid (naargelang de klasse de bestendige deputatie of het college van burgmeester en schepenen) en is noodzakelijk om een einde te maken aan de verwarring bij zowel de vergunningverleners als de exploitanten.

Amendement nr. 12 wordt aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit hoofdstuk X met het enige artikel 34.

HOOFDSTUK VIII

Inwerkingtreding

Artikel 24

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit hoofdstuk XI met het enige artikel 35. De tekst van het artikel wordt aangepast aan de vernummering van de voorgaande artikelen.

4. EINDSTEMMING

Het gewijzigde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 12 stemmen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Erik MATTHIJS Patrick LACHAERT

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Milieueffect- en veiligheidsrapportage

Artikel 2

In artikel 10 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage worden §3 en §4 vervangen door wat volgt:

"§3. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een MER-coördinator over een erkenning als MER-coördinator moet beschikken voor het leiden van een team van erkende MER-deskundigen. Tot die datum kan hij op voorstel van de initiatiefnemer door de administratie worden gekozen uit het team van erkende MER-deskundigen dat het rapport opstelt.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer een deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten over deze erkenning moet beschikken. Tot die datum geldt de erkenning als deskundige voor het opstellen van omgevingsveiligheidsrapporten als erkenning voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten.".

HOOFDSTUK III

Landbouw

Artikel 3

In artikel 4, §1, van het decreet van 3 maart 2004 inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw wordt 2° vervangen door wat volgt:

"2° ze stelt op eenvoudig verzoek alle gegevens ter beschikking nodig voor de controle en de uitvoering van de steunmaatregel in kwestie;".

HOOFDSTUK IV

Mestdecreet

Artikel 4

Aan artikel 2, 7°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen worden een e) en f) toegevoegd, die luiden als volgt:

"e) ofwel, sinds het aanslagjaar 2000 jaarlijks aangifte is gedaan bij de Mestbank en voor de veeteeltinrichting een definitieve milieuvergunning werd verleend voor 1 januari 2000. Deze veeteeltinrichtingen worden als bestaande beschouwd vanaf 1 januari 2003;

f) ofwel, een definitieve milieuvergunning is toegekend voor het houden van uitsluitend paarden en/of pony's op basis van artikel 33ter, §4, eerste lid.".

Artikel 5

In artikel 13bis, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in 1° worden de woorden "31 december 2002" vervangen door de woorden "31 december 2005";

2° in 2° worden de woorden "1 januari 2003" vervangen door de woorden "1 januari 2006".

Artikel 6

In artikel 20bis, §4, 3°, c), van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in i) worden de woorden "31 december 2002" vervangen door de woorden "31 december 2005";

2° in ii) worden de woorden "1 januari 2003" vervangen door de woorden "1 januari 2006".

Artikel 7

In artikel 27bis van hetzelfde decreet worden de woorden "de in artikel 25, §§ 2, 3, 4 en 5 bedoelde geldboeten" vervangen door de woorden "de in artikel 25, §§ 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11 en 12 bedoelde geldboeten".

Artikel 8

Aan artikel 33bis van hetzelfde decreet wordt een §11 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§11. In geval een veeteeltinrichting enkel en alleen op grond van artikel 2, 7°, e) voldoet aan de definitie van bestaande veeteeltinrichting, wordt een P_20_5-nutriëntenhalte en een N-nutriëntenhalte toegekend, die als volgt bepaald worden: de mestproductie berekend op basis van 85% van de aangifte bij de Mestbank van het aanslagjaar 2001. Het gedeelte van de toegekende nutriëntenhalte dat betrekking heeft op de vergunningsplichtige dieren kan evenwel de, op basis van de milieuvergunning vastgelegde, vergunde mestproductie niet overschrijden. De nutriëntenhalte wordt door de Mestbank berekend en ambtshalve toegekend op voorlegging door de vergunninghouder van de toegekende milieuvergunning. Deze berekende nutrientenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf de datum zoals vastgesteld in artikel 2, 7°, e).".

Artikel 9

Aan artikel 33ter, §1, c), van hetzelfde decreet wordt een punt 7 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7) de regularisatie van de verandering van een veeteeltinrichting, waarvan de milieuvergunning omwille van de verplaatsing van standplaatsen binnen de veeteeltinrichting geheel of gedeeltelijk van rechtswege vervallen is ingevolge toepassing van artikel 28 van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985. De regularisatie is beperkt tot de in de oorspronkelijke milieuvergunning vergunde mestproductie.".

HOOFDSTUK V

Bosdecreet

Artikel 10

In artikel 41ter, §3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt het woord "eigenaars" vervangen door het woord "bosbeheerders".

Artikel 11

In artikel 43, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin "Dat wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering." geschrapt.

Artikel 12

In artikel 43, §4, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "magistraat-voorzitter" vervangen door "voorzitter".

Artikel 13

Tussen het tweede en derde lid van artikel 90 van hetzelfde decreet wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan in een algemeen besluit de samenstelling van het aanvraagdossier, de behandelingstermijn, de procedure en de mogelijk op te leggen voorwaarden regelen.".

HOOFDSTUK VI

Natuurbehoud

Artikel 14

In artikel 29, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, worden tussen het woord "kunnen" en de woorden "naast de maatregelen", de woorden "in de natuurverbindingsgebieden" gevoegd.

Artikel 15

In artikel 36bis, §6, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "60 dagen" vervangen door de woorden "150 dagen".

Artikel 16

In artikel 36bis, §15, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "en 70" vervangen door de woorden ", 70 en 71".

HOOFDSTUK VII

Afvalstoffen

Artikel 17

Artikel 2bis van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, ingevoegd bij het decreet van 2 april 2004, wordt opgeheven.

Artikel 18

Over alle vragen en beroepen, ingediend overeenkomstig artikel 2bis van hetzelfde decreet, doet de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, een uitspraak binnen de dertig dagen na de inwerkingtreding van dit artikel. De beslissing van de minister wordt per aangetekend schrijven aan de aanvrager of beroeper en de OVAM betekend.

Artikel 19

In artikel 3, §3, 2°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt het woord "verwijdering" vervangen door het woord "verwerking".

Artikel 20

In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 8bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 8bis

De Vlaamse Regering stelt voor preventiestimulerende en eco-efficiëntiestimulerende programma's de nadere regels vast waarbinnen aanspraak kan gemaakt worden op een subsidie voor het uitvoeren van projecten in het kader van deze programma's. De subsidies worden toegekend binnen de perken van de in de begroting opgenomen kredieten.".

Artikel 21

In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord "verwijdering" vervangen door het woord "beheren".

Artikel 22

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de woorden "of verwijdert" geschrapt.

Artikel 23

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de woorden "verwijderd", "verwijderen" en "De ambtshalve verwijdering" respectievelijk vervangen door de woorden "beheerd", "inzamelen, vervoeren en verwerken" en "Het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken".

Artikel 24

Aan artikel 39 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, wordt een 18° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"18° de behandeling van subsidieaanvragen voor preventie- en eco-efficiëntiestimulerende projecten als bedoeld in artikel 8bis.".

Artikel 25

In artikel 47, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1989 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002 en 20 december 2002, wordt een 29° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"29° in afwijking van 28°:

a) 3 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van andere dan gevaarlijke afvalstoffen;

b) 4 euro per ton voor het meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van gevaarlijke afvalstoffen.

Voor het meeverbranden van houtafval in een daartoe vergunde inrichting is geen heffing verschuldigd;".

Artikel 26

Artikel 47, §2, 42°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"42° 0 euro per ton voor het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van verwerkte dierlijke vetten, eiwitten en meel van dierlijke oorsprong, verkregen uit categorie 1- en 2-materiaal die conform de Europese, federale en regionale regelgeving vernietigd moeten worden.".

Artikel 27

Artikel 54, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 54

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren en de contractuele personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, de Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, de Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, en de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.".

Artikel 28

In artikel 54 tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "verwijdering" vervangen door het woord "beheer".

Artikel 29

Aan artikel 56 van hetzelfde decreet worden een 10° en 11° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° hij die dierlijke bijproducten van categorie 1, 2 en 3, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd met de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;

11° hij die persistente organische verontreinigde stoffen, voor zover ze kunnen beschouwd worden als afvalstoffen, beheert in strijd

met de Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de persistente organische verontreinigde stoffen en tot wijziging van richtlijn 97/117/EEG.".

Artikel 30

In artikel X.3.3, §2, 8°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals toegevoegd bij decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot aanvulling ervan met een titel Agentschappen en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten, wordt het woord "verwijdering" vervangen door het woord "verwerking".

Artikel 31

Artikel 19 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 19

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden voor de gehele of gedeeltelijk financiering van:

1° de sanering van terreinen met inbegrip van de verwerving van de bedoelde terreinen;

2° toelagen voor de sanering van terreinen;

3° het ambtshalve inzamelen, vervoeren en verwerken van afvalstoffen;

4° aanvullende uitgaven die betrekking hebben op de uitgaven vermeld onder 1°, 2° en 3° van dit artikel.

Het Vlaams Parlement bepaalt elk jaar via het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap het bedrag aan vastleggingskredieten en ordonnanceringskredieten die voor het Fonds in de begroting van OVAM worden ingeschreven en de aard van de uitgaven.".

HOOFDSTUK VIII

Afvalwater

Artikel 32

De Vlaamse minister voor Leefmilieu, en de Vlaamse minister voor Financiën en Begroting, worden gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan leningen van de NV Aquafin, ter financiering van de opgedragen investeringsprojecten, ten beloop van 1.200.000.000 euro, met het oog op het uitvoeren van de beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin. In afwijking van het waarborgdecreet is ten aanzien van de bestaande leningen die vandaag door de affectatieovereenkomst zijn gedekt, geen waarborgpremie verschuldigd.

HOOFDSTUK IX

Drinkwatervoorziening

Artikel 33

Artikel 33 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 33

De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd om de volgende grote waterbouwkundige werken te vervreemden aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, die deze exploiteert op terreinen van het Vlaamse Gewest:

– het spaarbekken en de installaties voor productie van drinkwater en diens inboedel, behorend tot het complex Blankaart I, gelegen op het grondgebied van de gemeenten Diksmuide en Houthulst;

– het spaarbekken en de installaties voor productie van drinkwater en diens inboedel, behorend tot het complex Kluizen I, gelegen op het grondgebied van de gemeente Evergem;

– het spaarbekken en de installaties voor productie van drinkwater en diens inboedel, beho-

rend tot het complex Kluizen II, gelegen op het grondgebied van de gemeente Evergem.

Deze bepaling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2002.".

HOOFDSTUK X

Milieuvergunning

Artikel 34

In artikel 19 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt 2° vervangen door wat volgt:

"2° wanneer de inrichting door een andere exploitant wordt overgenomen. De overname moet vooraf worden gemeld aan de overheid die op het tijdstip van de melding overeenkomstig de aard en de klasse in eerste aanleg bevoegd is voor de overgenomen inrichting.".

HOOFDSTUK XI

Inwerkingtreding

Artikel 35

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2005, met uitzondering van artikel 20 en 24 die uitwerking hebben vanaf 1 januari 2004, en artikel 25 dat uitwerking heeft vanaf 1 juli 2005.